נדה חמישי שלישי יוצאו ופן

הכף. מלמעלה הוא על מים הרחם כמין תפוח גבוה כלמעלה נקמץ: מלמעלה. נדרש: להחמיר. איזה מקום שמביא שוב אין מביה מפר מדריה דמחקיק לה בגוברת נמקשקשו ואע"ג דלא הכסיף הכסיף אע"ג דלא המקשקשו וכן כולם. אין דאמרי להחמיר אינה תורה אור ממאמת משפה שנראה בה אחד מן

הכף וכן היה רבי שמעון *(בן יוחי) אומר שלשה סימנין נתנו חכמים באשה מלמטה וכנגדן מלמעלה פגה מלמעלה בידוע שלא הביאה שתי שערות בוחל מלמעלה בידוע שהביאה שתי שערות צמל מלמעלה בידוע שנתמעך הכף מאי כף אמר רב הונא "מקום תפוח יש למעלה מאותו מקום כיון שמגדלת מתמעך והולך שאלו את רבי הלכה כדברי מי שלח להו כדברי כולן *להחמיר רב פפא ורב חיננא בריה דרב איקא חד מתני אהא וחד מתני אחצר צורית דתנן *איזוהי חצר *צורית שרחיבת במעשר *ר"ש אומר חצר הצורית שהבלים נשמרים בתוכה מאי חצר הצורית אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן שכן בצור מושיבין אומר על פתח החצר *ר"ע אומר כל שאחד פותח ואחד נועל פטורה ר' נחמיה אומר כל שאין אדם בוש לאכול בתוכה חיבת רבי יוסי אומר כל שנכנסים לה ואין אומרים לו מה אתה מבקש פטורה ר' יהודה אומר שתי חצרות זו לפנים מזו הפנימית חיבת והחיצונה פטורה שאלו את רבי הלכה כדברי מי אמר להו *הלכה כדברי כולן *להחמיר: מתני' *בת עשרים שנה שלא הביאה שתי שערות תביא ראיה שהיא בת עשרים שנה והיא איילונית לא חולצת ולא מחיבמת *בן עשרים שנה שלא הביא שתי שערות יביאו ראיה שהוא בן עשרים שנה והוא סרים לא חולץ ולא מיבם אלו דברי בית הלל בית שמאי אומרים זה וזה *בן שמונה עשרה ר' אליעזר אומר הזכר כדברי בית הלל והנקבה כדברי בית שמאי שהאשה ממהרת לבא לפני האיש: גמ' ורמינהי *אחד לי בן תשע שנים ויום אחד ואחד לי בן עשרים שלא הביא שתי שערות אמר רב יצחק אמר רב "והוא שנולדו בו סימני סרים אמר רבא דיקא נמי דקתני והוא סרים ש"מ וכי לא נולדו לו סימני סרים עד כמה *תני ר' חייא 'עד רוב שנותיו כי אתו לקמיה דרבי *חייא אי כחיש אמר להו אבריוה אי בריא אמר להו אבחשוה דתני סימנים זימנין דאתו מחמת כחישותא בריאותא *אמר רב הלכתא בכולי פרקא מעת לעת ועולא אמר דתנן תנן ודלא תנן לא תנן בשלמא לעולא היינו דקתני הבא יום אחד והבא לא קתני אלא לרב ליתני ועוד תני רבי יוסי בן כיפר אומר משום רבי אליעזר *שנת עשרים שיצאו ממנה שלשים יום הרי היא כשנת עשרים לכל דבריה וכן הורה רבי בלוד שנת שמנה עשרה שיצאו ממנה שלשים יום הרי היא כשנת שמנה עשרה לכל דבריה בשלמא דרבי ודרבי יוסי בן כיפר לא קשיא הא בבית שמאי הא בבית הילל אלא לרב קשיא תנאי היא דתניא. *"שנה האמורה בקדשים שנה האמורה בבתי ערי חומה שתי שנים שבשדה ארוזה שש שנים שבעבר עברי וכן שבבן ושבבת כולן מעת לעת שנה האמורה בקדשים מנא לן *אמר רב אחא בר יעקב אמר קרא °כבש בן שנתו שנתו שלו ולא שנה של מנין עולם שנה האמורה בבתי ערי חומה מנלן אמר קרא °עד תום שנת ממכרו ממכרו שלו ולא שנת של מנין עולם עולם שתי שנים שבשדה ארוזה מנלן אמר קרא °במספר שני

לקוי וכשרו מחליף: כי אתו לקמ ה דר' חייא. כן עשרים שנה שלא הביא: בכוליה פרקא מעת לעת. מקבינן לה שנה ולא כתר מנין עולם שיהא יום אחד של שנת עשרים משוב שנה לתף על גב דלא מנן מתמתינן בן עשרים שנה ויום אחד כמאן דתנן יום אחד דמי ולרך להגליס מת כולה: דתנן תנן. היכא דתנן יום אחד כגון בת שלש שנים ויום אחד וכולהי דמתני' כר מסיפא דקתני בת עשרים שלא הביאה שתי שערות דהתם לא בעינן עשרים שלמים אלא משנכנס יום אחד בשנת עשרים: בשלמא דרבי ודר' יוסי בן כיפר לא קשיין. אהדדי למהוי ממני' משנכנסת דמר כנ"ש ודמר כנ"ה דמתני': בקדשים. היכא דכתיב כנס בן שנתו: מעת לעת. מיום ליום ולא אמרינן למנין עולם שתכלה שנתו ערב ר"ה: שבבן ושבבת. קסבר חייט בן עשרים שנה וכת עשרים שנה דמתני'. אלמא מעת לעת בעינן אלינא דהאי תנא דהכי דלעיל סברי לה כעולא: שתי שנים שבשדה אחוזה. המוכר שדה מחזה לחבירו ליט מוכר לגאולה בפחות משתי שנים [ערכין מו:] שיאכלנה נוקם שתי שנים כדכתיב (ויקרא כה) במספר שני תבואות ימכר לך ומכאן ואילך אם בא לגאול גואל ומחזיר לו פירות של שתי שנים לפי חשבון הדמים שמכרה לו לפי שנים הבאים עד היובל שהלוקח שדה מחבירו יודע שיחזירנו לו ביובל ואם היו עד היובל עשר שנים ומכרה לו בעשרה ליטרין נמצא קונה פירות של כל שנה וליטרא: שני

מסורת השס

[ליקוט כתוספתא]

[ניר ר"ף ותוס' להחמיר ר' יוחנן וסבי אמרי הלכה כדברי כולן להחמיר]

[ממשנה לאמר ר' ישמעאל אסור חצר חצורית וכו']

—◇◇◇—

מוסף רש"י

יביאו ראיה. אם כ"ל מגרמין לא הימנה לאלון ולייכם, יביאו קרובי הימנה לאיה שהוא בן עשרים. ומיסקר בגלא מלילה ויבוש, והוא סרים. לשמר ולבלו בו סימני סרים, וכמי מפרש בגמרא (לקמן בגמ') דלא לא עלמו לו סימני סרים אמרינן אמי דלא מייתי מעוט קטנות הוא, ומתוקיקן ליה לקמן עד רוב שנותיו (יבמות פ.). אחד לי בן תשע שנים כו'. מיסמס שנים דכל כמה דלא מייתי שערות קטן הוא (יבמות ט.).

(המשך למסמה)

[יבמות ט.]

[יבמות ט. כ"ב קנה:]

[ע' תוס' יבמות פ ד"ה עד שיהא] [יבמות ט. ליתא לקמ"ה דרבא]

[שבלין יא]

[ל"ל אמר ד"ה ה"ג]

[ומקמפא דאמרה סוף פ"ח ערכין יח: כל הסגלן]

[נסורה כה:]

[יבמות פ.]

הגרות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה כדברי כולן וכו' חיינם כו' שמעון אע"ג דאמרן וחס אומרין ל' שם אחה וכו' ד"ה לא חולמת וכו' לכל מי שאבלנם.

[ע' תוס' יבמות פ.]

[יבמות פ. ד"ה אמר]

[ע"ל מגרמין לא הימנה]

[יבמות פ.]

[יבמות פ. ד"ה אמר]

[ע"ל אמר ד"ה ה"ג]

[יבמות פ.]

[ע"ל אמר ד"ה ה"ג]

[ע"ל אמר ד"ה ה"ג]

[ע"ל אמר ד"ה ה"ג